Zaterdag, 18 April 1942 — DAGBLAD — 59ste Jaargang, No. 3578

AMIGOE DI CURAÇAO

West End Restaurant
de fijnste Schotels
Vlugge en Nette bediening

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel fl. 1.50 per maand [Aruba fl. 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers fl. 0.10.

Adm.: Tel. 1550. Redactie: Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Ass. Inc
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

Voor een rustig zitje
naar
WEST END
Daktuin of Foyer

U. S. A. bombardeert Japan.

larmtoestand in gehele Japanse Archipel.

onderden Raf-vliegtuigen zetten reusachtig lucht-offensief voort.

e Vrije Franse „Surcouf" verloren.

ROOTSTE JAPANSE STEDEN GEBOMBARDEERD.

Spoed — Een uitzending in de Chi- e taal, welke werd opgevangen door Columbia Broadcasting System, lde mede, dat Noordamerikaanse egtuigen Tokio gebombardeerd heb- n. De radio zeide, dat Amerikaanse egtuigen Tokio voor de eerste maal avielen.

„In de namiddag van 18 April vlogen erikaanse vliegtuigen door de lucht ven Tokio en wierpen voor de eerste aal bommen op de buitenwijken van okio, waar zich geen militaire objec- bevinden, doch woonhuizen, scho- en hospitalen. Het Hoofdkwartier ehulde, heden om 14 uur in de na- ddag, dat 9 der vliegtuigen werden ergeschoten.

Dit is de eerste aanwijzing omtrent nationaliteit van de vliegtuigen, die naar de Japanners toegaven — na- en uit verschillende richtingen en gebied van Tokio-Tosame aanvie- n." Een vroegere Japanse bekendma- ng zeide, dat 3 van de aanvallende iegtuigen werden neergeschoten. De anvallers werden slechts geïdentifi- eerd als „vijandelijke vliegtuigen". Hoewel de uitzending in de Chinese al was, zal de lezer uit het bericht el opmaken uit welke bron zij stamt, Japan. — Red.] (San Francisco, (AP) 8.4).

De radio van Tokio meldt het vol- ende:

Geallieerde vliegtuigen, geladen met andbommen en brisantbommen sloe- n bij daglicht naar de gebieden van okio-Yokohama in de eerste lucht- anvallen op Japan in de geschiedenis n lieten slechts slachtoffers en schade chter.

Ook werden bommen geworpen op e zeehaven Kobe met een bevolking an 650.000, welke stad op 367 mijl n Zuiden van Tokio ligt, alsmede p het fabriekscentrum Nagoya, ver- lijfplaats van 430.000 mensen, liggen- e tussen Tokio en Kobe. Tevens klonk et luchtalarm in verschillende andere ebieden van Honsju, het voornaamste iland van de Japanse Archipel. Het entrale Defensie Hoofdkwartier aakte bekend, dat 2 vliegtuigen Na- oya bombardeerden en dat een en- el toestel brandbommen wierp op Ko- e. Verklaard werd, dat „geen ernsti- e schade werd aangericht."

Branden braken uit in het spoor van de vliegtuigen. De autoriteiten zeiden, dat brandbommen werden geworpen op 6 plaatsen in de buurt van Nagoya en op 3 plaatsen in Kobe. Naar ver- meld wordt, zouden de vlammen onder bedwang zijn gebracht. Het Centrale Defensie. Hoofdkwartier zeide: „De vijand beschoot enkele boerendorpen in de Wakayama en Yokkaitsji Stiga Praefecturen met machinegeweren, doch er werd geen schade veroor- zaakt."

De radio-omroepers, die de Japan- se uitzendingen met Engelse omwis- selden, beweerden, dat 9 aanvallende vliegtuigen werden neergeschoten, dat een aantal bommen geworpen werd, doch dat de gehele schade en het aan- tal slachtoffers gering is. Groter Tokio, dat industriële en transport-centra om- vat in het hart van het Keizerrijk, heeft een bevolking van meer dan 7 millioen of ongeveer een-tiende van de bevol- king der eilanden. In Yokohama, de grote haven aan de Stille Oceaan, op 18 mijl van Tokio, wonen 865.000 mensen.

Een bekendmaking in de Japanse taal zeide, dat de aanvallers niet poog- den militaire installaties te treffen, doch verklaarde: „Schade werd aangericht aan scholen, hospitalen en culturele in- stellingen. Deze vliegtuigen werden afgeslagen door een hevig gordijnvuur van onze afweerkanonnen. Ik wens te onthullen, dat onze verliezen zeer licht zijn." Andere uitzendingen verstrekten biezonderheden. Sommige bekendma- kingen noemden de vliegtuigen „Geal- lieerde" andere zeiden, dat zij niet werden geïdentificeerd. Een andere bekendmaking zeide, dat „de wereldstad Tokio zijn eerste smaak van vijandelijke invasie meemaakte kort na het middaguur op Zaterdag toen een kleine afdeling niet geïdentificeerde vliegtuigen verscheen, vlak nadat het luchtalarm was gegaan. Zij boemelden rond doelloos en lieten enkele bommen vallen op de buitenwijken van de stad. Japanse jachtvliegtuigen stegen ogenblikkelijk op. Men zag de vijandelijke vliegtuigen met grote snelheid wegvluchten, doch zij waren een gemakkelijke prooi voor de Japanse jachtvliegtuigen.

Ironisch genoeg raakten de vallende bommen verschillende woningen, terwijl andere berichten te kennen gaven, dat een school en een hospitaal getroffen werden. De militaire autoriteiten onthulden, dat geen der militaire installaties mikpunten waren van de aanval. De eerste officiële berichten over de aanval uit het Oostelijk Hoofdkwartier van het leger onthulden, dat 9 vijandelijke vliegtuigen werden neergeschoten. Een toenemende verontwaardiging over het bombardement wordt gevoeld onder het volk". Het Keizerlijke Hoofdkwartier zeide: „Het is bevestigd, dat 3 vijandelijke vliegtuigen hedenmiddag het gebied van Tokio-Tosame aanvielen. Het was het eerste bombardement op Japan sedert de oorlog begon. De vijandelijke vliegtuigen naderden uit verschillende richtingen".

De Japanse radio onthulde, dat luchtalarmen weerklonken over meer dan 800 mijl van de Japanse Archipel. De bekendmakingen zeiden, dat behalve het eiland Honsju, het eiland Hokkiadi ten Noorden daarvan en het eiland Shikoku in alarmtoestand verkeerden of onder het bomzicht van de aanvallende vleigtuigen waren.

Japanse waarnemers verklaarden, dat de vliegtuigen, die het gebied van Tokio en Yokohama aanvielen, ongetwijfeld Noordamerikaanse toestellen waren. Zij deelden mede het rood-wit-blauwe sterrenteken duidelijk op de vliegtuigen te hebben gezien (Tokio, (AP) 18.4).

REUSACHTIG LUCHTOFFENSIEF VAN DE RAF.

Het Britse Ministerie van Luchtvaart zeide, dat in een reusachtig luchtoffensief, welke dat van Donderdag overtrof, de Royal Airforce voor de zesde achtereenvolgende dag sloeg naar de Franse invasiehavens en fabrieksteden. De vlucht van Donderdag was tevoren de grootste van de oorlog genoemd. Het Ministerie van Luchtvaart zeide, dat heden meer eskaders opereerden dan gisteren.

Boston-bommenwerpers bestookten de militaire objecten te Calais, Rouen en Cherbourg, waar de dokken werden getroffen en bommen dragende Hurricanes hamerden op de granaatfabrieken in het Marquise district.

Het Ministerie zeide, dat een betrekkelijk geringe weerstand werd ondervonden en de Royal Airforce slechts 2 gevechtsvliegtuigen en 1 bommenwerper verloor.

2 Duitse gevechtsvliegtuigen werden neergeschoten. Een esquadrilleleider zeide: „Een belangrijk aantal vijandelijke gevechtsvliegtuigen vloog evenwijdig aan ons terug, doch scheen tevreden te zijn met op behoorlijk afstand te blijven. Hoewel zij gelijk waren in aantal en zich 2000 voet hoger bevonden deden slechts 3 uit een formatie van FR190's een aanval." Een fabriek in Marquise werd door duikbommenwerpers aangevallen. De piloten zeiden, dat het gebouw ongetwijfeld „flink geraakt is". Vliegers van een formatie zeide, dat zij geen enkel Duits gevechtsvliegtuig ontmoetten. (Londen, (AP) 17.4).

DE DUITSE DEFENSIES.

Het nieuwsbureau van het Britse Ministerie van Luchtvaart zeide, dat de Duitse luchtafweerdefensies tegen de gestadig toenemende Britse luchtaanvallen een grote Duitse strijdmacht van misschien anderhalf millioen bezig houden in het Westen. „Het aantal afweerkanonnen beloopt in de duizenden. Alleen Bremen wordt verdedigd door ongeveer 500 lichte en zware kanon door 25 man. Evenmin kunnen deze defensies beperkt blijven tot Duitsland.

Rotterdam bijvoorbeeld is omringd door ongeveer 200 kanonnen. Behalve de kanonnen zijn er de zoeklichten, die misschien 600.000 manschappen in het Westen bezighouden. Op zijn minst 20.000 man zijn nodig voor het observatiecorps en 15.000 voor de verbindingsdienst van de luchtbescherming en 20.000 van de meest vaardige mannen voor de nachtgevechts-eskaders en 60.000 voor de hoofdkwartieren en administratieve werkzaamheden."

Het nieuwsbureau verklaarde, dat deze defensies voornamelijk gericht zijn tegen het Bommenwerperscommando, doch voegde daaraan toe, dat de vluchten van de gevechtsvliegtuigen over Noord-Frankrijk en de Lage Landen „ervoor verantwoordelijk zijn de helft van de sterkte der gevechtsvliegtuigen van de Duitse luchtmacht van het Russische front af te houden" (Londen, (AP) 17.4).

U.S.A.-LEGER BIJNA KLAAR VOOR HET OFFENSIEF.

Persconferentie van Secretaris van Oorlog Stimson.

De Noordamerikaanse Secretaris van Oorlog, Henry Lewis Stimson, zeide op een persconferentie: „Wat het leger betreft naderen wij de phase, dat wij gereed zijn voor een offensief, hoe moeilijk dit ook moge zijn".

Een overzicht gevende van de militaire voortgang der Verenigde Staten sedert Pearl Harbor, zeide Stimson: „De dingen beginnen zich te bewegen, en bewegen zich in de goede richting. Ik ben er thans meer dan ooit van overtuigd, dat wij tot het offensief zullen overgaan en dit op het meest vroege practische moment zullen doen". Hij legde er echter de nadruk op, dat de voorbereidingen voor een offensieve oorlogsvoering in een wereld-omvattend conflict een lang en moeilijk proces is.

Stimson zeide: „Alvorens wij dit land in een lang volgehouden offensief kunnen leiden, moeten wij zo zeker ervan zijn, dat zekere sleutelpunten in onze pantsering zo veilig mogelijk zijn. Wij moeten er zeker van zijn, dat onze bronnen en fabrikanten beschermd zijn tegen elke onderbreking, die ons offensief zou doen ophouden of beschadigen. En als het een wereldoorlog betreft, waarbij machtige vijanden ons overal rond de aardbol aanvallen, dan lopen onze sleutelpunten ver uit naar verafgelegen plaatsen van de wereld, waar een bevriend land een post bezet, die van vitaal belang is voor ons. Dat is wat wij gedurende deze moeilijke maanden hebben pogen te doen en de taak is nog niet beëindigd".

Stimson beschreef het moreel van de Noordamerikaanse strijdkrachten als „magnifiek".

Stimson zeide op de persconferentie, dat Generaal MacArthur volledig belast is met de „strategische situatie" van de oorlogsvoering der Verenigde Landen in het Zuidwestelijk deel van de Stille Oceaan en de „practische coördinatie van de campagnes in dat gebied".

Hij zeide, dat het gezag van MacArthur volledig erkend is door de Australiërs en Nederlanders en de overeenkomst belichaamd is in een formeel document, dat op 3 April getekend werd. Stimson zeide, dat hij „openlijk verrast" was door een verklaring, welke toegeschreven werd aan een zegsman van MacArthur in Australië, dat MacArthurs gezag niet voldoende omlijnd was.

Stimson zeide: „Van het begin af, toen de President Generaal MacArthurs overplaatsing van de Philippijnen naar Australië machtigde, heeft er nooit een ogenblik enige twijfel over bestaan, dat hij het volledige strategische commando in dat gebied zou hebben. De Australiërs en Nederlanders werkten warm samen van het begin af, doch er waren biezonderheden, die uitgewerkt moesten worden."

Stimson zeide, dat MacArthur hetzelfde soort commando heeft als dat welk tevoren was uitgeoefend door den Britsen Generaal Archibald Percival Wavell in het Zuidwestelijk deel van de Stille Oceaan en dezelfde algemene machten had als die, welke in een ander gebied in 1918 aan Generaal Foch werden toegekend. Stimson zeide, dat de vraag „of Nieuw Zeeland omvat was in dat commando", een „militair geheim" was.

Stimson maakte bekend, dat het Noordamerikaanse leger den Filipino's dezelfde rechten had toegekend als de Noordamerikanen voor oefening als vliegcadetten, „dit als erkenning voor de dapperheid en trouw van de Filipino's, die een grote vaardigheid en moed getoond hebben" (Washington, (AP) 17.4).

LAVAL ONTVANGT TOEKOMSTIGE MEDEWERKERS.

Een officieel Frans communiqué luidt als volgt: „Besprekingen vonden gedurende de dag plaats tussen Pétain, Darlan en Laval met het oog op de constitutie van de nieuwe Regering. Laval ontving talrijke persoonlijkheden te Pavillian Sevigne en sprak lange tijd met enkele van zijn toekomstige medewerkers. Een uiteindelijke oplossing wordt spoedig verwacht." (Vichy, (AP) 17.4).

Het nieuws van vandaag.

Omstreeks middernacht Curaçaose tijd — toen het hier door de verduistering dus pikkedonker was — ronkten vliegtuigen met het rood-wit-blauwe embleem van de Verenigde Staten bij helder daglicht over Japan. De gehele Japanse Archipel geraakte in alarm en temidden van het geloei der sirenes kwamen voor de eerste maal in de geschiedenis bommen uit de lucht vallen op Japans grootste steden: Tokio, Yokohama, Kobe, Nagoya. Het Japanse volk voelde nu aan den lijve wat de oorlog betekent, waarin zijn militaire leiders het met zoveel mooie woorden gedreven hebben. En hoewel uit de berichten blijkt, dat het aantal aanvallende vliegtuigen niet zo groot is geweest, moest deze eerste aanval op Japan een enorme paniek verwekt hebben. Zelfs de radio-omroepers spraken elkaar tegen. Hiervoor leze men de telegrammen uit Tokio op blz. 1.

Van Geallieerde zijde zijn nog geen biezonderheden verstrekt over de aanval en evenmin werd medegedeeld waar de vliegtuigen vandaan kwamen. Het is echter begrijpelijk dat hun basis in Zuid-China gelegen heeft. Tevens was het bekend, dat gedurende de laatste tijd koortsachtig gewerkt werd aan luchtbases te Lishui en Chuhsien in voorbereiding van de aankomst van Noordamerikaanse „vliegende forten". De Japanners waren hiervan op de hoogte en de luchtbases werden bereids door hen gebombardeerd.

Niettegenstaande het hier slechts een beperkt aantal vliegtuigen betreft; overschaduwde het nieuws over de aanval op Japan zelfs dat over het reusachtig luchtoffensief, dat de Britten hebben ingezet en dat steeds grotere vormen gaat aannemen. Gisteren hadden de grootste aanvallen van de oorlog bij daglicht plaats op de bezette gebieden en Duitsland en in de afgelopen nacht werd de grote havenstad Hamburg weer hevig getroffen. (blz. 1).

Een bericht meldt, dat de grootste duikboot ter wereld, de „Surcouf" van de Vrije Fransen, overtijd is en als verloren wordt beschouwd. Zoals de lezer zich zal herinneren noemden wij eergisteren de naam van deze duikboot in het „Nieuws van Vandaag", in verband met de ontwikkelingen in Frankrijk. Thans wordt hierover gemeld, dat de Noordamerikaanse Ambassadeur Leahy door Roosevelt naar Washington is teruggeroepen (blz. 3).

De strijd in Rusland laait hier en daar weer op met nieuwe Russische successen.

V...-WEST-END-
ZATERDAG 7 en 9 n.m. — ZONDAG 8.30 n.m.
„SOUTH OF TAHITI".
MARIA MONTEZ (de Slendang Girl) BRIAN DONLEVY.
f. 1.25.— f. 0.75.— f. 0.30.— Geen kinderen.
ZONDAG: 10:30 v.m
„Merrily We Live".
CONSTANCE BENNETT
BRIAN AHERNE.
ZONDAG: 4.30 n.m.
EINDE van de SERIEFILM
„Riders of Death Valley".
Buck Jones — Dick Foran.
f. 1.— f. 0.50.— f. 0.25.— Kinderen de helft.
Zondag 6.30 n.m. „OUR RELATIONS". Laurel en Hardy.
f. 1,25. — f. 0,75. — f. 0,30. — Kinderen halve prijs.
1304

Als de Vredesklok luidt, wat dan?

Reeds enkele Zaterdagen hebben wij in een reeks van artikelen het probleem naar voren gebracht van ons oorlogsdoel. Verschillende standpunten, zoals door onderscheidene partijen ingenomen, hebben wij belicht. Want begrijpen wij het goed, dan is de eerste phase van deze krijg thans aan het verdwijnen.

Deze eerste phase was die, dat de oorlog gestreden werd om de oorlog, „la guerre pour la guerre" als het ware. Langzamerhand begint men zich in het openbaar bewust te worden van het feit, dat ons enige oorlogsdoel de vrede is, een vrede, die een vrucht der rechtvaardigheid moet zijn: Opus justitiae pax.

Toen in September 1939 de oorlog begonnen werd, waren wij — dat wil zeggen, alle thans geallieerde landen — niet gereed voor de krijg. De steeds in omvang toenemende nederlaag, welke nu reeds van 3 September 1939 tot aan vandaag, de 18e April 1942, voortduurt, is daarvan het gevolg. Het ziet er naar uit, dat wanneer straks de vredesklok luidt — en om een of andere door niemand te bewijzen reden is de overtuiging, dat die vredesklok ònze victorie zal bejubelen — de democratische landen even onvoorbereid, even niet-klaar zullen staan voor de vrede, als zij in 1939 stonden voor de oorlog. Zij zullen even onvoorbereid staan voor de vrede, als zij dat stonden in 1918, toen militairen de vrede moesten maken — of althans daar grote invloeden in hadden — en die diensvolgens zo werd gesloten, dat hij de kiem van een grotere krijg in zich droeg.

Daarom is het reeds thans zaak de vrede te bespreken. En het is te hopen, dat nu onze Rijksconferentie misschien van de baan is, althans de nieuw gecreëerde Raad van Advies zich op dit urgente onderwerp zal bezinnen. Het ware echter te hopen, dat men zich in veel groter kringen op deze quaestie ging toeleggen: wat straks te doen, wanneer de vredesklok luidt?

In de kerken en godshuizen zullen gebeden worden opgezonden om den God des vredes te danken. Lofliederen zullen uit de kelen der overlevenden klinken om de smartekreet van zoveel millioenen ouders en vrouwen en verloofden, en kinderen en vrienden omtrent het verlies van de dierbare millioenen te smoren. Het pacifisme, dat nog wel heel wat anders is dan een zouteloos défaitisme, dat zoals zoveel oprecht idealisme werd plat gelopen onder de soldatenlaarzen van den vijand, maar ook van .... ons, zal weer opleven en de vraag zal zijn, of het op even onprincipiële basis zal worden herbouwd als het in de jaren van plm. 1928 tot 1939 stond. Toen berustte het gehele pacifisme op een basis van humanistisch liberalisme en wellevendheid. Als het daar wéér op zal worden herbouwd, is zijn tweede val verzekerd.

Laten wij andere kerken en godsdiensten er buiten. Laten wij eerst ons eigen pad schoonvegen en het zal dan duidelijk zijn, dat er daar heel wat opruimingswerk moet worden verricht. Om maar te beginnen. Het woord broederliefde ligt ons, katholieken, als op de lippen bestorven. Dat van de 10 keren, dat het door ons gebruikt wordt, het zeker 9 maal misplaatst is, deert ons niet. Dat wij bij het beoordelen van anderen, en hoe grif doen wij dat, vergeten te zien, dat wij geen haar beter zijn dan die anderen, zien wij over het hoofd.

Toch zullen ook in onze kerken de vredesklokken luiden en de vraag werpt zich op, of wij, die ons er bij Gods genade op beroemen, de waarheid, en de volle waarheid, alleenlijk in pacht te hebben, niet eens zullen beginnen, als voorbereiding op de komende vredesconferentie, ons tot een voorbeeld te stellen voor de wereld: „Zo schijne uw licht in het aangezicht der mensen, dat ze uw goede werken zien en Uw Vader verheerlijken, die in de hemel is."

Een goede 10 jaar geleden heeft de vroeg overleden Priester Dr. Feodor Strotmann uit Leiden een boek geschreven „Jahwe Schaphat", dat veel opgang heeft gemaakt en inderdaad nog altijd der moeite van het lezen overwaard is.

Dr. Strotmann vergelijkt het Christendom, dan met zijn bescheiden huurpiano. Het ding staat bij hem op de kamer in een groot huis, waar ook anderen een kamer gehuurd hebben. Op de piano zit een klein knopje en als de buren slapen, komt hem dat te pas. Als hij het knopje verschuift, worden de snaren gedempt door een laag vilt en de toon, die dan gehoord wordt, wekt geen enkelen buur. Die toon is nu wel saai en slaapverwekkend. Met dezelfde piano kan men echter als gevolg van een enkele beweging aan het knopje het gehele huis doen daveren en de slaap wegjagen.

„Gij begrijpt, wat ik bedoel", aldus dan het boek van Strotmann. Het Christendom van Christus verliest die erenaam nog niet, als het gedempt speelt, zoals mijn piano uit eerbied voor de slaap. En toch, die demper moet van de snaren af: Christus moet in volle tinteling en klaarheid van uit ons klinken en jubelen. Slechts dan zullen wij wekken wat al veel te lang sliep en grotendeels door onze schuld. Géén gedempt Christendom! Géén eerbied voor de slaap."

Zal het op een vrede uitlopen, en zal dan blijken, of deze oorlog, — zoals men ons bij tij en ontij heeft gepropageerd — een krijg voor Christendom en recht was, dan zullen de Christenen moeten klaar spelen, wat het menselijk vernuft niet heeft weten te bereiken. En van dat Christendom is onze katholieke kerk een flinke moot.

De mensheid heeft met vernuft en intrigues de grenzen van de kennis vergroot. Hij heeft „cultuur" geschapen. In zijn boek „De schaduwen van morgen" zegt professor Johannes Huizinga, dat cultuur is het beheersen van de natuur. Welnu, in technische zaken is die beheersing inderdaad ten top gestegen. De mens heeft evenwel vergeten, dat hij zelf ook bij de natuur behoort, en dàt stukje van de natuur beheerst hij allerminst.

Men zal min of meer in de historie

moeten gaan teruggrijpen om de draad weer op te vatten op het moment, dat de mensheid die uit de hand heeft laten glippen. Zonder de geschiedenis erbij te nemen, zal men al heel moeilijk tot een vredesvergelijk (want meer is het niet) kunnen komen.

De voornaamste taken zullen dan zijn het vaststellen van grenzen. Het regelen van de industrie. Het garanderen van minimum sociale levenseisen. Ten aanzien van het eerste zal men weinig verder dan een compromis kunnen komen, voor wat Europa althans betreft.

Wat het tweede betreft, zolang als macht en soldatendom de voornaamste factoren zijn, welke de betrekkingen tussen landen determineren, is er hier weinig te bereiken. Men zal zover moeten komen, dat de volken niet meer leven in anticipatie van oorlog, zoals in de „lange tijd van wapenstilstand" zoals niet geheel ten onrechte de periode 1918—'39 genoemd wordt door een geniaal schrijver als Chesterton, maar in anticipatie van de vrede Slechts dàn zal men de hyper-industrie die thans tot de vernietiging van de mensheid draait, kunnen laten draaien tot haar welzijn, slechts dàn zal de kinderzegen niet een oorzaak van rouw zijn omdat de jeugd voor kanonnenvlees gebruikt wordt, maar om gezonde volken te stichten, die krachtig worden door gebruik te maken van de bronnen, welke nu voor oorlogsdoeleinden worden gebruikt. En wat tenslotte de sociale zijde van de zaak betreft, hier geldt nog altijd het woord uit de pauselijke kerstboodschap van 1940, dat een juiste levensstandaard zal moeten worden verzekerd aan elken burger van welke rang of stand hij zij.

Men kan deze dingen poneren als holle leuzen. Men doet dat inderdaad hier en daar. Overweegt men ze op intrinsieke waarde, dan moet het ons, katholieken, wel angstig te moede worden, en dan moeten wij ons de vraag stellen, of wij steunend op onze hooggeroemde en vaak genoemde gemeenschappelijke zichtbare heiligheid, nog erg veel recht hebben ons een lichtbaken te noemen voor de wereld, gezien dat wij door de gewone dagelijkse gezamenlijke indruk, die wij maken, dikwijls niet van zondaars en heidenen zijn te onderscheiden.

In een pas verschenen boekje van Vera Micheles Dean, „The Struggle for World Order", wordt een toekomstbeeld ontwikkeld, dat wij op de vierde bladzijde overnemen, zonder op het ogenblik commentaar of critiek op deze uiteenzetting te leveren. Wij zullen ons er evenwel van moeten doordringen, dat wanneer het „Staakt het vuren" klinkt, wij niet met een schone lei beginnen kunnen.

De oorlog zal een verschrikkelijke verwoesting nalaten, een verwoesting niet alleen van stoffelijke zaken, welke gemakkelijk vervangen kunnen worden, doch ook van ideeën, instellingen en levenswaarden, die herzien zullen moeten worden, zoals bijvoorbeeld het particulier initiatief in de industrie dat weinig kans heeft na deze oorlog in zijn oude vorm terug te keren. En tenslotte een verwoesting op zedelijk gebied, die naar het woord van wijlen Pius XI, veel erger is dan alle andere verwoesting bijeen. Men heeft wel gezegd, dat de kerken profiteren van de oorlog en men wijst op de volle kerken in Nederland, en elders. Het zij zo. Het bloed van het slagveld is nog geen martelarenbloed en de gehele historie doet zien — getuige de eerste wereldoorlog —, dat deze winst slechts schijn is. Volle kerken betekenen nog niet altijd werkelijke winst voor de godsdienst, evenmin als allen die „Here, Here" roepen, zullen ingaan in het rijk der hemelen. De morele verwording, die steeds gepaard gaat met een oorlog, laat niet na een stempel te drukken op de volgende jaren. Was de opinie na 1918, dat de mensheid indifferent geworden was en leefde volgens de doctrien van „eten en drinken, want morgen sterven wij", de toekomst heeft nog zwarter beeld in het verschiet.

Op materieel gebied grijnst de hongerdood in Europa en Azië millioenen en millioenen in het gelaat. Plaatjes in buitenlandse tijdschriften illustreren de ondervoeding. Nog meer millioenen zullen nog jaren na de oorlog ten gronde gaan aan de langdurige zenuwoverspanning. Velen zijn nu reeds der wanhoop nabij. Velen vergrijpen zich aan zichzelf. Bittere haat, die zeker een heel geslacht zal nodig hebben, om te verdwijnen, is het gevolg van de agressies van Duitsland en Japan. Even bittere haat — men vergeet dan onder de moker van onze dierbare geallieerde propraganda te snel — koestert men in Duitsland en Japan tegen ons, geallieerden, omdat wij struikelblokken zijn op de weg naar de totalitaire expansie.

Hoe en wanneer de oorlog ook eindigt, wij zullen een overgangstijdperk door moeten maken. Gedurende deze periode zullen wij niet in de allereerste plaats een vredesconferentie nodig hebben, maar — nadat de militairen naar huis gezonden zijn — een snel op te zetten hulporganisatie van internationale afmetingen om te redden wat nog te redden valt. Daar zullen millioenen en millioenen moeten worden gevoed, gekleed, onderwezen in de wijze van het vreedzame burgerleven. Alleen wanneer die taak ten einde gebracht is, zal de tijd eindelijk rijp zijn om zich neer te zetten aan de conferentie-tafel om in een atmospheer van rust en kalmte te gaan spreken over zulke zaken als grensregelingen, koloniale regelingen, het vrij maken van ruwe materialen en het opzetten van een regeling van financiële aangelegenheden.

Dit artikel door den Censor geschrapt.

ROXY

ZATERDAG

7 Nancy Drew TROUBLE SHOOTER
Een geestige thriller met BONITA GRANVILLE, FRANKIE THOMAS, John LITEL.
Entree: 125-75-30 kind. toegel.

9 Ball of Fire
GARY COOPER
BARBARA STANWYCK
GENE KUPRA, grootste drummer met zijn band;
SZöKE ZSAKALL, de beroemde komiek („NIGHT IN RIO")
Spelen deze enorme film, waarin wordt weergeven hoe een danseres uit een nachtclub het leven van acht professoren, die een nieuwe encyclopædie in elkaarzetten, in de war stuurt.
Een SAMUEL GOLDWYN-FILM, die 'n enorm lachsucces veroorzaakte.
Actueel voorprogramma in alle shows.
Entree: 125-75-30 Geen kinderen

ZONDAG

10.30 SWAMP WATER
De sublieme film van Jean Renoir
Entree: 100—50 Geen kinderen.

5 KAY KYSER & his band in YOU'LL FIND OUT.
De daverende muziek-show.
Volwassenen 0.50 Kinderen 0.25

7 NANCY DREW TROUBLE SHOOTER.
Entree: 125-75-30 kind. toegel.

9 BALL of FIRE
Een der grootste succesen van Hollywood.
Entree: 125-75-30 kind. toegel.
1305

NEDERLAND.

ÉÉN NEDERLANDS WEST-INDIË.

Een Gouverneur-Generaal?

Wij lezen in „Knickerbocker Weekly" van 23 Maart 1942.

Onmiddellijk nadat het op Java begon te spannen kwam het bericht uit Londen dat de Nederlandse regering maatregelen had getroffen om het overbrengen van zetels van Nederlands-Indische N.V.'s naar „Nederlands West-Indië" te vergemakkelijken. Reeds enige dagen vóór deze regeringsmededeling was bekend geworden dat per Maart niet minder dan een dozijn verzekeringsmaatschappijen haar zetels van Batavia naar Willemstad hadden overgebracht. Men ziet welk een grote waarde de kleine Rijksdelen op het Westelijk Halfrond voor het Rijk hebben, afgezien van hun ideële waarde, afgezien van hun bauxiet en hun geraffineerde olie.

Die waarde zal ongetwijfeld nog toenemen. Suriname en Curaçao zijn de enige ongerepte, vrije delen van het Koninkrijk der Nederlanden geworden. Hun verantwoordelijkheid wordt enorm vergroot daardoor. Ook de verantwoordelijkheid van de Nederlandse autoriteiten in de erkenning van deze gebiedsdelen als dragers dezer enorme verantwoordelijkheid.

Het is te bezien of de huidige staatkundige structuur van wat „Nederlands West-Indië" wordt genoemd, aan deze grote verantwoordelijkheid beantwoordt. De benaming „Nederlands West-Indië" is in haar onjuistheid een aanwijzing. Nomen sit omen. De naam zij een teken. De naam „Nederlands West-Indië" doet een eenheid veronderstellen die in geen enkel opzicht bestaat. Doch deze naam zij dan een teken voor de eenheid die nu moet ontstaan. Uiteraard kan van een ethnografische, geografische of culturele eenheid moeilijk sprake zijn. Wij hebben al meer erop gewezen dat Willemstad even ver van Paramaribo verwijderd is als Amsterdam van Tirana in Albanië, dat de afstand Curaçao-Suriname even groot is als de afstand Nederland-Groenland. In ieder opzicht zijn Suriname en Curaçao twee geheel verschillende landen. Maar in één opzicht zijn zij precies gelijk: zij zijn alle twee Nederlands en zij hebben alle twee nu een ongekende Nederlandse verantwoordelijkheid te dragen.

Minimale eis van het ogenblik is nu dan ook: beheer en regeling uit één gedachte en uit één ideologie. Deze minimale eis maakt overkapping van het gezag van beide gouverneurs noodzakelijk.

Reeds is in Curaçao door particulieren het initiatief genomen tot zakelijke en ideële toenadering van beide gebiedsdelen. Doch zelfs al zou dit initiatief naar zijn volste bedoeling slagen, dan nòg zou het onvoldoende zijn, na al te langzaam tot stand te zijn gekomen.

Het is noodzakelijk dat, met behoud van hun volledige culturele en „binnenlandse" en ideologische autonomie, met behoud ook van hun eigen aard, hun eigen staatsinrichting en hun eigen Staten en Gouverneurs, Curaçao en Suriname nu inderdaad Nederlands West-Indië worden, Nederlands West-Indië — met zijn eenheid in verantwoordelijkheid jegens de Groot-Nederlandse zaak.

Op dit ogenblik bestaat er geen enkel contact tussen beide gebiedsdelen. De gemeenschappelijke grote taak maakt de benoeming van een Gouverneur-Generaal van Nederlands West Indië welhaast noodzakelijk.

Het is een gelukkige omstandigheid dat niet gezocht behoeft te worden naar den juisten man voor deze plaats. Ieder die geen vreemdeling in het „West-Indische" Jeruzalem is, noemt onmiddellijk zijn naam. Hij kan in korte tijd van Londen naar „Nederlands West-Indië" komen om er ... een Nederlands West-Indië van te maken.

DE PRINSELIJKE FAMILIE NAAR CURAÇAO?

Te Ottawa wordt in officiële Nederlandse kringen naar aanleiding van een artikel in „Dagblad Amigoe di Curaçao" verklaard, dat een bezoek Prinses Juliana en Prins Bernhard aan Curaçao en Suriname op dit ogenblik niet mogelijk is (Ottawa, G.P.D. 18.4).

PRINS BERNHARD IN CANADA.

Prins Bernhard is per vliegtuig, dat hij zelf bestuurde naar het Canadese kamp der Nederlandse Brigade vertrokken (Ottawa, G.P.D. 18.4).

JHR. MR. D. J. DE GEER VOOR DE RECHTBANK.

Van Duitse zijde wordt in Nederland medegedeeld, dat oud-Minister president Jhr. Dirk J. de Geer gerechtelijk zal worden vervolgd.

Anton Mussert schrijft in „Volk en Vaderland", dat De Geer ervan wordt beschuldigd „Nederland te hebben verlaten, terwijl de krijgsverrichtingen nog aan de gang waren van mishandeling van N.S.B.'ers op 14 Mei 1940, van het provoceren van Japan en het verwaarlozen der defensie van Nederlands Indië."

Jhr. De Geer was de laatste tijd het voorwerp van steeds toenemende aanvallen van de door de nazies beheerste Nederlands pers en radio, vooral na de verschijning van een brochure van zijn hand „Synthese in de oorlog", waarin hij bepleitte de stichting ener rechtvaardige wereldorde en waarin hij er het Nederlandse volk op wees, dat na donkere uren betere tijden zullen volgen. Anton Mussert verwijt De Geer, dat deze „niets deed voor Nederland, toen hij daartoe de macht bezat" (Londen, G.P.D. 18.4).

CINELANDIA HEDEN & ZONDAG 8 UUR

Virginia
In de hoofdrollen:
MADELEINE CARROLL
FRED MAC MURRAY

Virginia
Het verleden en het heden van Virginia, USA, den staat, die eens het middenpunt was van de enorme gebeurtenissen, welke tot de vorming der Vereenigde Staten leidden.

Virginia
Prachtige gekleurde film met scenes, die ongekende dramatische kracht bezitten, de film, die van een onweerstaanbare liefde getuigt.
ENTREE: 125—75—30

Virginia
Al wat het hart van den mensch beweegt, al wat den mensch tot daden voert, leeft in Virginia.
Zeldzaam fraaie muziek gebouwd op volksmelodieën.
GEEN KINDEREN

ZONDAG 19 APRIL 6.30 TEX RITTER in
Cowboy from Sundown
ENTREE: 100—50—25 Kinderen halve prijs.
Tevens de match ABE SIMON v.s. JOE LOUIS.
Maandag 8 uur CAPITAN CENTELLAS, de Spaansche Helden-Film
1311

OPENBARE BEKENDMAKING

De ALGEMEEN MILITAIR COMMANDANT in Curacao, gelet op de Burgerwachtlandsverordening 1942 (P. B. No. 38), welke landsverordening voor de eilanden Curacao en Aruba in werking is getreden op 30 Maart 1942,

VERZOEKT

a. alle BUITENGEWOON en GEWOON dienstplichtigen tot den leeftijd van 40 jaar,

b. alle RESERVEPLICHTIGEN tot den leeftijd van 45 jaar,

van den land- en zeemacht, voor zoover niet reeds als zoodanig in werkelijken militairen dienst geroepen en hun wettig verblijf hebbende op de eilanden Curacao of Aruba, om zich zoo spoedig mogelijk doch uiterlijk op 30 April 1942 hetzij in persoon, hetzij schriftelijk, te willen wenden tot het HOOFD van het BEVOLKINGSBUREAU op het eiland hunner woonplaats, teneinde zich te vergewissen of zij ingeschreven zijn in het REGISTER van BURGERWACHTERS van dat eiland.

De ALGEMEEN MILITAIR COMMANDANT
De Kapitein ter Zee,
C. J. Baron van Asbeck.
1—2 1307

BUITENLAND.

NIEUWS UIT DE KATHOLIEKE WERELD.

— **Vichy:** Voor de zielenrust van de slachtoffers der bombardementen te Parijs droeg Zijne Eminentie Emanuel Cardinaal Suhard, de Aartsbisschop van Parijs, een pontificale Requiem op in de Notre Dame. Zijne Eminentie Alfred Cardinaal Baudrillart, de rector van het Katholiek Instituut te Parijs, was in het priesterkoor aanwezig.

Later nog leidde de Aartsbisschop van Parijs de zielediensten voor de slachtoffers van de bombardementen te Boulogne-sur-Seine. De kerk aldaar, stammend uit de 14e eeuw, werd beschadigd en onbruikbaar. Op de trappen van het stadhuis werd echter een altaar opgericht.

— **New York:** 25 Franciscaanse priesters en verschillende broeders werden in de provincie Sjensi (China) door Chinese communistische soldaten uit de missiestaties gehaald en in „bescherming" gesteld. De priesters en broeders behoren tot de Franciscaanse provincie in Beieren.

(N.C.W.C. News Service).

MARINE-SCHEPEN.

Volgens een wet van 1879 (nergens is men zo verzot op stokoude wetten als in de Verenigde Staten) worden de namen van Marine-schepen vastgesteld door den president, bijgestaan door den staatssecretaris van Marine. Maar ze kunnen niet naar willekeur namen geven.

Linie-schepen moeten genoemd worden naar de Staten van de Unie. Kruisers dragen de namen van grote steden. Onlangs kreeg een kruiser de naam „Amsterdam", naar de plaats „Amsterdam" in de Staat New York. Dit Amsterdam heeft een inwonertal van 35.000 en in conservatieve Marine-kringen is men nog altijd niet uitgepraat over de vraag of „Amsterdam" niet eigenlijk de naam had moeten zijn van een kanonneerboot. Munitie-schepen worden genaamd naar de ingrediënten voor rookvrij kruit: „U. S. S. Nitro", „U. S. S. Pyro". De namen van historische marineschepen of zeeslagen worden gegeven aan vliegtuig-dragers. Torpedo-jagers dragen de namen van mannen, die op de een of andere wijze in de Marine hebben uitgeblonken: Marine-officieren, vroegere staatssecretarissen van Marine, oud-Congresleden die zich biezonder voor de Marine inspanden en uitvinders. Vreemd genoeg telt de Amerikaanse vloot thans drie torpedojagers, die Jones gedoopt zijn (Hilary P., Jacob en Paul). Eindeloze postale vergissingen zijn er het gevolg van.

Duikboten worden genaamd naar zee-dieren en de Marine heeft reeds zoveel dierennamen moeten uitdelen, dat ze thans haar toevlucht moet nemen tot biezondere besties als Searaven (Zeeraaf), Sea-dragon (Zeedraak) en Sculpin, een stekelig zeevisje, dat men in kleinere dictionnaires niet eens vinden kan. Mijnenvegers dragen vogelnamen. Ook hulpschepen van duikboten dragen vogelnamen. Torpedo-jager-moederschepen worden naar bergen genoemd, bergketens en valleien. Vliegtuig-proviandschepen heten naar eilanden, baaien, straten e.d. Marinevrachtschepen dragen sterrennamen en wie de namen van de oude Indianen-stammen wil leren, bestudere de namen van Marine-zee-sleepboten. Marine-transportschepen dragen namen van roemruchte Marine-officieren. En de nieuwe motor-torpedoboten dragen ... nummers!

Concentratiekamp „Eikenbos"

Het Grootste Schandaal der Democratie.

Wederrechtelijke Vrijheidsberoving ?

„Denk aan China! en doe het met begrip en liefde, en zonder de minste laatdunkendheid. Want het is niet ondenkbaar, dat China althans tijdelijk de laatste citadel zou kunnen worden in een deel der wereld, waar de Chinezen thuishoren, maar waar wij, blanken, slechts ingeburgerde bezoekers zijn" aldus schreef A. den Doolaard in Vrij Nederland van 14 Februari 1942.

„Denk aan China", moeten wij nu schrijven om het ongehoord schandaal, dat een der twee nog vrije gebiedsdelen de voetschabel is geworden van iemand; die in hoogmoed schijnt uit te roepen: „le pétrole c'est moi". En die met dit motto ± 300 Chinezen achter prikkeldraad liet opsluiten. **Curaçao, niet het betyranniseerde Duitsland, heeft een particulier concentratiekamp.** Ongelofelijk en afgrijselijk is dit weten, dat wij, vrije Nederlanders, strijders voor de idealen van de Democratie, onze medestrijders, de Chinezen, opsluiten in een concentratiekamp om een paar centen.

De Chinezen zetten hun leven op het spel om mede te werken aan de oorlogvoering en zij vragen een redelijk loon. Dit wordt geweigerd en als zij weigeren te varen, worden zij opgesloten door een naamloze vennootschap. **Inderdaad naamloos is deze schanddaad.**

Achter prikkeldraad gehuisvest in barakken van de C.P.I.M. op Suffisant zijn een kleine 300 Chinezen van hun vrijheid, het hoogste goed, beroofd. Om een paar centen worden 300 stoere zwoegers, zonen van het volk, dat reeds meer dan 5 jaar een heldenstrijd voert voor hun en onze vrijheid van hun vrijheid beroofd.

Een naamloze vennootschap — o, onding —, die nu nog schatten verdient aan een oorlog, die om ons aller leven gaat, weigert den zonen van onzen bondgenoot, China, enige luttele guldens meer te betalen voor een werk, waarmee hun leven gepaard gaat. En niemand grijpt in. Niemand heeft de moed recht te eisen.

Voor een goed begrip willen wij even onze verontwaardiging bedwingen en op zakelijke wijze de toestand schetsen, zoals zij is:

Ongeveer anderhalve maand geleden, werden de Chinezen, nadat zij geweigerd hadden te gaan varen op de C.S.M.-tankers, opgesloten. In hun plaats varen thans een aantal schepelingen van Barbados, die echter te enen male onbekwaam zijn voor het werk en reeds verschillende moeilijkheden hebben opgeleverd en zullen opleveren.

De Chinezen zijn opgesloten door en worden bewaakt door de bewakingsdienst van de C.P.I.M. Zij zijn **niet in het kamp voor onwillige schepelingen** en dat is maar goed ook, want als dat zo was, zouden zij onderhouden moeten worden door het Gouvernement en zou de C.S.M. *f* 5.— per dag per persoon aan het Gouvernement moeten betalen. **Het merkwaardige is echter, dat noch de Algemeen Militair Commandant, noch het Openbaar Ministerie, noch de Vreemdelingen-Politie weten wie deze mensen heeft opgesloten en om welke reden.** De zaak heeft zich toegedragen als volgt:

Nadat het arbeidersconflict was uitgebroken, zijn de Chinezen vrijwillig verzameld nabij het Politiebureau en aan hen is door luitenant Willemse, namens den A.M.C. de vordering gesteld te varen. De Chinezen weigerden. Toen werd met opsluiting gedreigd en de Chinezen antwoordden toen: „Sluit ons dan maar op." Inderdaad zijn ze toen opgesloten, doch niet als onwillige zeelieden, hetgeen immers alleen kan op bevel van den A.M.C., terwijl alsdan een onderzoek moet worden ingesteld, met mogelijkheid van beroep op de biezondere rechtbank enz., waarvan allemaal niets gebeurd is.

De enige denkbare mogelijkheid zou zijn, dat die mensen op eigen verzoek zijn opgesloten. Is deze figuur al gek, in ieder geval zou men daarbij geen prikkeldraad en geen bewakers behoeven en een behoorlijke behandeling verwachten. Tenslotte hebben bovendien op 9 April jl. een aantal Chinezen schriftelijk medegedeeld aan den Chef van de Bewaking, dat als zij op eigen verzoek mochten zijn opgesloten, zij dan ook op eigen verzoek de volgende dag eruit gelaten wilden worden om naar de stad te gaan. En indien dit niet zou worden toegestaan, zou [illegible] zijn van wederrechtelijke vrijheidsberoving. Dit verzoek is niet toegestaan. En integendeel schijnt naar aanleiding daarvan de bewaking nog een beetje verscherpt te zijn. De Chinezen zijn derhalve geheel overgeleverd aan een particuliere bewakingsdienst, geen autoriteit bekommert zich om hen, en hun wordt zelfs verhinderd rechtskundig advies in te winnen, laat staan hun rechten te handhaven.

Uitdrukkelijk zij opgemerkt, dat zij ook niet als ongewenste vreemdelingen of als verdachten van een strafbaar feit van hun vrijheid zijn beroofd geworden. Deze situatie is nu al ongeveer 7 weken hangende. Niemand die een stap doet om zelfs maar te weten te komen wat eigenlijk de verlangens van die Chinezen zijn.

De consul uit Trinidad, die hier geweest is indertijd, schijnt niet tot hun Kongsi te behoren en om die reden alleen al geen succes te hebben behaald — afgezien van zijn simpele pro-Isla standpunt.

Sterker nog: reeds geruime tijd zijn de autoriteiten ervan op de hoogte, **dat hier opsluiting in een privé concentratiekamp plaats heeft** zonder dat iemand zich genoodzaakt ziet naar dit op grote schaal uitgevoerde strafbare feit een onderzoek in te stellen. Tenslotte zijn de gronden, die tot het arbeidsconflict van de C.S.M. hebben geleid door niemand behoorlijk onderzocht en in ieder geval zijn deze gronden anders dan hetgeen indertijd in de pers is opgegeven als hun eis (*f* 50.— opslag per maand).

Zoveel is het niet en zo eenvoudig is het ook niet. Wat het wel precies is, kan men eerst te weten komen, nadat de afzondering van deze mensen tenminste in zoverre is opgeheven, dat zij de kans krijgen om te spreken en ook gehoord te worden.

Reeds geruime tijd zijn de autoriteiten ervan op de hoogte, dat hier opsluiting in een privé-concentratiekamp plaats heeft zonder dat iemand zich genoodzaakt ziet naar dit op grote schaal uitgevoerde strafbare feit een onderzoek in te stellen.

De bedilzuchtige autoriteiten, die steeds tijd weten te vinden om de proeven der couranten naarstig te bestuderen en daaruit iedere hun onwelgevallige passage te verwijderen, hebben geen belangstelling in een feit, dat ten hemel schreeuwt en dat iedere democraat en zelfs iedere voorstander van een staatsdictatuur met walging vervult.

Heeft de heldenstrijd van China nog niet het minachtingscomplex, dat maar al te velen nog hebben over deze, onze broeders, doen verdwijnen? Hebben wij, die op onze borst moeten kloppen over het feit, dat wij de baten meer lief hadden en een Rijk verwaarloosden, dat in schoonheid en welvarendheid zijn weerga in de wereld niet had, verachting voor de Chinezen? Doet nu nog protse hoogmoed ons neerzien op een volk, dat millioenen zijner zonen offerde voor de gerechtigheid en voor de idealen, waarvoor ook wij nu op kruideniersmanier zijn gaan strijden.

Een privé-concentratiekamp op Curaçao voor bondgenoten. Iedere keer dat de Gouvernementspersdienst iets schrijft over concentratiekampen in Duitsland, druipt de verachting en de weerzin er uit. Maar hier geschiedt erger. In Duitsland geschiedt de vrijheidsberoving nog door de overheid. Hier door een privé-persoon! En niemand van de autoriteiten voelt zich genoodzaakt in te grijpen.

Wat is dit voor een land? Is dit een land van huichelaars? De bewaking van de Duitse zeelieden werd overgedragen aan Jamaica en we betalen er *f* 70.000.— per jaar voor. Het concentratiekamp op Bonaire wordt steeds verbeterd en geriefelijker. Maar onze bondgenoten, de Chinezen, worden om een paar centen overgeleverd aan de genade van een naamloze vennootschap, die een privé-concentratiekamp opricht, dat in de geschiedenis zal blijven voortleven als het concentratiekamp „Eikenbos".

Een meer verwrongen idee van democratie is niet mogelijk. Een erger spelen met de democratische beginselen is niet denkbaar. Dit schandaal is zó vreselijk, zó intens demoraliserend, dat wij machteloos staan om hier de juiste woorden voor te vinden. Het idee om deze Chinezen zo te behandelen, kan slechts zijn opgekomen in een brein, dat met olie doordrenkt is. Deze geest of liever deze klomp hersenen heeft Hitler overtroffen.

DOE WAT

Loop naar het Bevolkingsbureau en geef U op als Burgerwachter.

PLICHTSBETRACHTER = BURGERWACHTER.

Van de Fronten.

MODDER..... EN DE NAZIES.

Ploeterende in een „zee van modder" en nog wachtende tot de grond hard zal worden voor het offensief van 1942 verloren de Duitsers 2000 man gedurende de laatste 2 dagen rond Leningrad volgens berichten uit Moskou, die te Stockholm ontvangen werden.

Het front beschrijvende als een „groot moeras", dat de gevechten even moeilijk maakt als in wintersneeuw, gaven de Duitsers „hevige gevechten" toe in de Noordelijke sector, doch meldden successen voor Duitse tegenaanvallen die gisteren werden gedaan.

Terwijl het gepraat over een „lente-offensief" volkomen ophield en de nazie-commentators de datum voor hun aanval in 1942 verzetten tot Juni, met het oog op het weer, verschenen zulke zinsneden in de Duitse radio-uitzendingen: „De Duitse troepen moeten vechten in een zee van modder. De Duitse troepen waden tot hun riemen in de modder."

Intussen meldden de Russen, dat de Sovjet-strijdkrachten een grote gefortificeerde plaats namen in de ogenblikkelijke nabijheid van Staraya Russa en een andere op de verkeersweg tussen Dorogobuzh en Smolensk. Verder naar het Noorden zeide de correspondent van de Stockholmse „Tidningen" te Helsinki dat de Russen hevige aanvallen doen over de Svir om offensieve posities te vestigen alvorens het ijs smelt. Tevens vechten de Russen om het Stalin Kanaal te heroveren (Londen, (AP) 17.4).

HEVIGE GEVECHTEN IN MONTENEGRO.

Hevige gevechten tussen de Serbische guerilla's van Generaal Draja Mihalovitsj en de Duitse troepen in de buurt van Serajewo en Montenegro worden gemeld door een Joegoslavischen zegsman, die zeide, dat de patriottische strijdkrachten het gebruik van de enige spoorlijn door Montenegro beletten.

De zegsman zeide, dat de as bang is voor grotere opstanden en deze vrees weerspiegeld heeft in een waarschuwing, welke in de Duitse nieuwsbladen in Joegoslavië werd gepubliceerd. Deze waarschuwing zou zeggen, dat „elke onvoorzichtige actie van de bevolking het eind zou kunnen betekenen van de gehele Serbische natie".

Hij zeide, dat volgens bewering van de Duitse nieuwsbladen in Joegoslavië, 800 Serben werden gedood en 300 werden gevangen genomen en vervolgens werden geëxecuteerd in de afgelopen maand in het Centrale en Oostelijk deel van Serbië. (Londen, (AP) 17.4).

DE AANVALLEN VAN DE COMMANDO'S.

De Britse Majoor R. V. Boyle verklaarde, dat vele Commando-aanvallen langs de door de nazies bezette kust nooit werden gerapporteerd in berichten aan Noordamerikaanse dagbladen. Het werk beschrijvende van de meest beroemde durfals van de oorlog, zeide Boyle: „Vele aanvallen hebben plaats waarover de Duitsers niets zeggen, slechts omdat zij niet worden uitgezonden door Duitsland of Engeland.

Verhalen en geruchten doen de ronde onder de Duitse troepen in Frankrijk. Ik wil hieraan toevoegen, dat veel meer kleine aanvallen plaatsvonden dan ooit in de nieuwsbladen verschenen". Van het personeel komt 99% uit Engeland, Schotland, Wales, Noord Ierland. Anderen komen uit Canada en Australië."

Boyle zeide: „Deze mannen slapen waar zij stilhouden. Elk heeft wat voedsel bij zich, doch dikwijls moet men gedurende lange perioden uitblijven, zodat zij hebben geleerd zelf voedsel te vinden. Om die reden hebben zij geleerd dieren te slachten en te villen en deze voor consumptie gereed te maken. Zij hebben slechts een mes en een doos lucifers hiervoor. Zij jagen de Duitsers zeker kippenvel op het lijf. Op een nacht reed een troep Duitsers op fietsen om de dienst over te nemen in een van hun defensieposten van gewapend beton. Zij lachten en kletsten, terwijl zij de heuvel af peddelden, die echter een bocht had. Terwijl zij rond die bocht kwamen werden zij begroet door een salvo van de Tommygeweren. Niet een van hen beëindigde zijn rit. Nu moet U zich voorstellen hoe de andere Duitse fietsers-patrouilles zich gevoelden toen het verhaal de ronde deed." (New York, (AP) 17.4).

BOMBARDEMENTEN VAN DE RAF.

Britse bommenwerpers bestookten in de afgelopen nacht de Duitse haven Hamburg na gisteren bij daglicht een opzienbare aanval te hebben uitgevoerd op Augsburg, op slechts 30 mijl van Adolf Hitlers „Adelaarsnest", waar vele militaire plannen van de nazies werden gesmeed. Een officiële verklaring, welke heden werd uitgegeven, zeide, dat een „sterke strijdmacht" van Raf-vliegtuigen Hamburg aanviel voor de 89ste maal. De grote Noordelijke haven werd voor het laatst op 8 April gebombardeerd. Het Brites mikpunt te Augsburg werd geïdentificeerd als de „Mashinenfabrik Augsburg Nuremburg". Het is een fabriek welke Diesel-motoren voor duikboten maakt (Londen, (AP) 18.4).

DE „SURCOUF" VERLOREN.

Het marine-hoofdkwartier van de Vrije Fransen gaf het volgende communiqué uit: „Het Vrije Franse marine-Hoofdkwartier betreurt het te moeten bekendmaken, dat de duikboot „Surcouf" belangrijk overtijd is en als verloren moet worden beschouwd"

De „Surcouf" van 2.800 ton was de grootste duikboot ter wereld en was uitgerust met een vliegtuig in een kleine hangar op het dek (Londen, (AP) 18.4).

GROOT ITALIAANS TRANSPORTSCHIP TOT ZINKEN GEBRACHT.

De Britse Admiraliteit gaf het volgende communiqué uit: „Een groot Italiaans transportschip werd tot zinken gebracht door een van Zijner Majesteits duikboten in de Middellandse Zee. Het schip, dat een van twee transportschepen was, die door escorte-vaartuigen werden beschermd, werd door 2 torpedo's getroffen en zonk binnen 7 minuten" (Londen, (AP) 17.4).

CHINESE VERSTERKINGEN NAAR BIRMA.

Berichten van Chinese agentschappen uit Boven Birma deelden mede, dat vrachtauto's vol troepen in Zuidwestelijke richting rijden over de Birmaweg met Chinese versterkingen, die naar de Birmaanse slagfronten gebracht worden. (Tsjungking, (AP) 17.4).

DE JAPANNERS OP PANAY.

Berichten van een niet nader genoemde basis op het eiland Panay, die in Tokio ontvangen werden, delen mede, dat de Japanners de strategische stad Iloilo zijn binnengetrokken en Capiz hebben bezet in het Noorden van Panay, een eiland in de Philippijnen. Het bericht beweerde, dat de Japanners de weerstand van de verdedigende detachementen te Iloilo overweldigden. (Tokio, (AP) 17.4).

JAPANSE KANONNEN TOT ZWIJGEN GEBRACHT.

Het communiqué van het Noordamerikaanse Departement van Oorlog deelde mede, dat de kanonnen van de forten in de Manillabaai drie Japanse artillerie-batterijen gedurende de laatste 24 uur tot zwijgen brachten. Hieraan werd toegevoegd, dat waarschijnlijk 1 bommenwerper werd getroffen en dat deze neerstortte. Men gelooft, dat op Panaya op 150 mijl ten Zuiden van de Philippijnse forten, felle gevechten in voortgang zijn tussen de verdedigende troepen en de vijandelijke invasiemacht, die landingen uitvoerde te Iloilo en Capiz. (Washington, (AP) 17.4).

VELE JAPS IN BIRMA GEDOOD.

Spencer Moosa seint uit Tsjungking:

Het Chinese Hoofdcommando maakte bekend, dat vele Japanse doden op 14 April op het slagveld werden achtergelaten toen Chinese troepen een vijandelijke aanval in Birma tot staan brachten op 16 mijl ten Zuiden van Loikaw de hoofdstad van de Staat Karenni. Deze aanval volgde de vallei van de rivier Salween vanuit Mawchi en een tweede colonne rukte voort naar Loikaw over het land van de Toungoo-sector uit naar Abyt op 40 mijl ten Zuid-Westen van Loikaw. Gemeld wordt, dat in de Yani-sector aan het Sittangfront ernstige gevechten woedden gedurende 15 April. Tegen het invallen van de duisternis werden de gevechten steeds feller. De Chinese troepen vochten uiterst verwoed en dapper en doodden meer dan 1000 vijandelijke soldaten. Berichten van het Chinese nieuwsagentschap uit Boven Birma zeiden, dat vrachtauto's, welke volgepropt zijn met 25 tot 30 Chinese soldaten of 4 paarden, in Zuidwestelijke richting rollen over de Birmaweg naar de slagfronten. Gemeld wordt, dat de troepen uniformen aan hebben en zijn uitgerust met moderne wapenen. (Tsjungking, (AP) 17.4).

WERELDNIEUWS.

AMBASSADEUR LEAHY TERUGGEROEPEN.

Benjamin Sumner Welles maakte op een persconferentie bekend, dat Ambassadeur Leahy uit Vichy is teruggeroepen voor consultatie, gezien de inlichtingen, dat de nieuwe Regering van Vichy zal worden beheerst door Pierre Laval, den samenwerker met de as. Hij zeide, dat Roosevelt opdracht heeft gegeven voor de ogenblikkelijke terugkeer van Leahy met het oog op de gebeurtenissen van de laatste dagen. Welles zeide echter, dat Leahy's echtgenote herstellende is van een operatie en hun reis naar huis zal worden uitgesteld tot zij kan reizen.

Een Raadgever van de Noordamerikaanse Ambassade in Vichy zal aldaar met de leiding van zaken belast blijven. In antwoord op vragen zeide Welles, dat de Verenigde Staten de nota van gisteren van Vichy verworpen hebben, omdat deze een mededeling was, welke was onderworpen aan en de goedkeuring ontvangen had van de Duitse autoriteiten in Frankrijk, alvorens verzonden te zijn. Deze nota was een kwade verwerping door de Regering van Vichy van een Noordamerikaanse nota, welke het vestigen van een Noordamerikaans Consulaat Generaal in het Vrije Franse Æquatoriaal Afrika uitlegde en opnieuw in brede termen de politiek van de Verenigde Staten ten opzichte van Frankrijk en het Franse volk bevestigde (Washington, (AP) 17.4).

LEDEN VAN HET NIEUWE VICHY-CABINET.

De radio van Berlijn zeide, dat Schout bij Nacht Réné Platon Staatssecretaris zal zijn voor de Luchtvaart in het nieuwe Vichy-cabinet. Admiraal Auphand zal Secretaris van Marine zijn en Generaal Dentz Secretaris van Oorlog. (New York, (AP) 17.4).

HIJ ZAL HET NIET DURVEN.

Een Vrije Franse zegsman verklaarde, dat de Noordamerikaanse reactie op het komen aan de macht van Pierre Laval in Vichy van belang zou kunnen zijn voor de toekomst van Frankrijk. Hij verklaarde: „Het Franse volk wacht op de houding van de Verenigde Staten en zal zijn eigen beslissingen nemen. Indien Laval in dezelfde categorie wordt geplaatst als andere Quislings, die door de Verenigde Staten zijn bestempeld tot „werktuig van Berlijn", het Franse volk gedwongen zal worden zich te plaatsen aan de zijde van Duitsland of de Verenigde Staten en er is weinig twijfel wat de beslissing zal zijn." De zegsman voorspelde, dat een van Lavals eerste handelingen zal zijn om de Franse oorlogsschepen in de Middellandse Zee en de Atlantische Oceaan te zenden om te pogen een incident te verwekken met de Britse vlootstrijdkrachten, teneinde Frankrijk in de oorlog te brengen aan de zijde van de nazies „omdat hij niet zou durven de vloot direct aan Hitler over te leveren. Het Franse volk zou dit niet toelaten" (Londen, (AP) 17.4).

MARTINIQUE.

De Washingtonse (dus: parlementaire) correspondent van de „New York Post" schrijft heden, dat „de nieuwe situatie van Frankrijk het waarschijnlijk maakt, dat de Verenigde Staten waarschijnlijk tenslotte Martinique en de andere Franse bezittingen in de Caraïbische Zee zullen overnemen."

De (New Yorkse) „Daily News" schrijft een artikel onder het hoofd „Nu Martinique en Guadeloupe", waarin gezegd wordt: „Wij moeten nu voortmaken om deze eilanden in bezit te nemen, want zij vormen de zwakke plekken in ons Westindische verdedigings-systeem. Men mag gerust vermoeden, dat de as-duikboten, die onze scheepvaart voortdurend bestoken, daar van olie en voedingsmiddelen worden voorzien en dat zij daar haar bases hebben. Als het eenmaal niet bezetten, is het wel zeker, dat Laval ze zal gaan beheersen. Aan ons is het deze vuilnis aan onze drempel weg te bezemen" (New York, G.P.D. 18.4).

35 FRANSE GIJZELAARS DOOR NAZIES DOODGESCHOTEN.

De Duitse autoriteiten maakten bekend, dat nog 35 gijzelaars in bezet Frankrijk werden doodgeschoten als repressaille voor aanvallen op Duitse bezettingstroepen.

De eerste groep van 15 werd volgens de Duitse bekendmaking, die in het nieuwsblad „Courrier du Pas de Calais" van Calais werd gepubliceerd, op 14 April doodgeschoten als resultaat van aanvallen op spoorlijnen op 25 Maart.

Een tweede groep van 20 werd dezelfde morgen doodgeschoten als resultaat van nieuwe aanvallen op Duitse soldaten te Bruay, Mericourt en nabij Lens.

De bekendmaking, die door de Duitsers werd gepubliceerd, verklaarde, dat 15 werden doodgeschoten omdat de daders van de aanval op de spoorwegen niet gevonden werden. Tevens werd bekendgemaakt, dat een aantal communisten, dat in de gevangenis werd vastgehouden, gedeporteerd zal worden — waarschijnlijk naar Poolse werkkampen. De 20 anderen werden doodgeschoten als een eerste repressaille voor aanvallen in drie steden in het Noorden van Frankrijk. Gemeld werd, dat, indien de daders van de aanvallen niet vóór 26 April gevonden zouden worden, nog meer gijzelaars zouden worden geëxecuteerd en een belangrijk aantal gijzelaars zal worden gedeporteerd. (Vichy, (AP) 17.4).

POGING TOT EEN AFZONDERLIJKE VREDE MET GROOT BRITANNIË.

Gewoonlijk betrouwbare bronnen deelden mede, door confidentiële kanalen een onbevestigd bericht ontvangen te hebben volgens welk 30 hooggeplaatste Italianen kort geleden een berisping of tuchtiging gehad hebben omdat zij een poging hebben gedaan een afzonderlijke vrede met Groot Brittannië te promoveren.

De zegsman zeide, dat hem werd medegedeeld, dat zich onder de organisatoren bevonden: Badoglio, Graziani, Pricolo en Generaal Cesare Maria Devecchi, de vroegere Gouverneur van de Dodecanese eilanden. Hij zeide, dat geen van deze vier personen werd gearresteerd, doch dat, naar vermeld wordt, enkele burgers werden vastgehouden en een dozijn of zo in de beweging, die Regerings-ambtenaren waren, werden ontslagen. (Londen, (AP) 17.4).

FRANS GUYANA EN SURIANME

De gebeurtenissen rond Vichy worden te Paramaribo met de grootste belangstelling gevolgd, vooral natuurlijk met het oog op aangrenzend Frans Guyana. „De West" schrijft, dat gehoopt wordt, dat de Verenigde Staten het juiste moment tot ingrijpen niet zullen laten passeren. In de radio-uitzending van de Gouvernementspersdienst gisteren is gezegd: „Veiligheid kan alleen worden verkregen wanneer Frans Guyana aan De Gaulle wordt overhandigd en tezamen met Suriname en Demerara tot een sterke strategische eenheid wordt gemaakt" (Paramaribo, G.P.D. 18.4).

NEDERLANDSE MILITAIREN NAAR WASHINGTON.

De Commandant van de Nederlands Indische luchtmacht, generaal Van Oyen is naar Washington vertrokken om met de Amerikaanse autoriteiten de mogelijkheid van oefening van Nederlandse vliegers in de Verenigde Staten te bespreken (San Francisco, G.P.D. 18.4).

DE AMBULANCE IN LONDEN.

Babies met een snelheid van 70 km.

Op alle uren van de dag en de nacht weerklinkt in de straten van oorlogvoerend Londen het geluid van de bellen der ambulance-auto's, welker verschijning gewoonlijk gedachten wekt aan dood en verschrikking.

Slechts weinigen bedenken, dat de ambulances ook de boden kunnen zijn van blijder en vrolijker dingen.

Een der voornaamste karweitjes van de ambulances in het oorlogvoerende Londen is namelijk het overbrengen naar het ziekenhuis van moeders, die haar baby ter wereld zullen brengen. In werkelijkheid worden er dezer dagen heel wat kinderen geboren in de ambulances, terwijl deze met een snelheid van een kilometer of zeventig per uur door de straten razen. Er is in Londen een kraamverpleegster, die reeds meer dan honderd „ambulance-babytjes" op haar naam heeft staan.

Overigens is de verduistering de grootste vijand van de ambulance-rijders. Het gebeurde, dat een moeder naar een ziekenhuis moest worden gebracht, dat slechts drie kilometer van haar huis lag. Door de verduistering duurde de rit meer dan een half uur en toen men aankwam bij het ziekenhuis bleek, dat dit in die tussentijd volkomen was geëvacueerd. Men besloot naar een ander ziekenhuis in de buurt te rijden. Men moest omrijden, om niet vlak langs een brand te hoeven gaan, ergens anders waarschuwde een brandwachter, dat men een paar meter verder in een bomkrater terecht zou komen. Maar men wist het ziekenhuis te bereiken. Zowel de chauffeur als verpleegster slaakten een diepe zucht van verlichting toen zij de moeder konden „afdragen" aan het ziekenhuis, maar de moeder weigerde er te blijven. Zij wilde niet, dat haar kind in een ziekenhuis zou worden geboren en wilde met alle geweld weer naar huis. En zo reed dan de ambulancewagen weer terug, terwijl bommen vielen en er branden woedden, naar het huis, van waar men oorspronkelijk was vertrokken.

De Londense ambulances zijn ingericht op alle denkbare gevallen en hebben reeds duizenden levens gered.

Behalve een eerste-hulp-uitrusting, verbanden voor brandwonden en tegengiften voor alle denkbare soorten vergif hebben alle ambulances een compleet stel operatiegereedschappen bij zich, welke in een verzegelde trommel zijn opgeborgen en alleen door een doktor mogen worden gebruikt. Na zware spoorwegongelukken of heftige luchtaanvallen hebben chirurgen herhaaldelijk zware operaties verricht aan de kant van de weg met geen andere instrumenten ter beschikking dan in de verzegelde trommel te vinden zijn.

Iedereen kan een ambulance aanvragen: een voorbijganger, de politie, soms zelfs motorrijders of automobilisten, die zelf een voetganger hebben aangereden. Men krijgt de omroep door bij de centrale, waar dag en nacht de wacht wordt gehouden door zwaar betaalde telefonisten, die bij een enorm schakelbord zitten. Dit is bedekt met gekleurde lichtjes en er omheen zijn grote kaarten van Londen aangebracht. Dit vormt als het ware het centrale zenuwstelsel van het hele systeem.

De omroep wordt doorgegeven aan het dichtstbijzijnde ambulancestation en er is onmiddellijk een ambulance op weg, gewoonlijk binnen vier minuten nadat de oproep door is gekomen.

De kosten? De patiënt betaalt niets. De regering is alles. En men heeft uitgerekend, dat iedere keer, dat er een ambulance uitrijdt, dit alles bij elkaar komt op een tientje... goed-besteed geld overigens!

HOUDT ONZE TAAL ZUIVER!

Wij luisteren meestal met groot genoegen naar de ultra-korte-golf uitzending op 16 meter van Nederland-in-Londen. Onlangs hoorden wij een „geleerde Nederlandse vrouw" bezet Nederland waarschuwen tegen de dreigende vlektyphus. De wijze waarop die suggestieve vrouwenstem eindigde met de woorden: ‚alles wat U te doen hebt is: niet in aanraking komen met vuil en Duitsers. „Met vuil en Duitsers", maakte diepe indruk op ons. Dat klinkt nu nog in onze oren.

Wij luisteren ook wel eens naar een mannenstem die zich van Londen uit naar Nederland richt. Wij weten niet precies de naam van dezen suggestieven meneer, maar het is zoiets als „Henk de Prater". Wat die zegt en hoe die het zegt is door en door Nederlands — om dat woord maar eens te gebruiken volks-Nederlands. Wat die Henk zegt en zoals hij zegt moet wel aanslaan op hart en geest van onze medeburgers thuis.

Maar wij vragen: moet die aardige Henk het taalbederf in de hand werken? Is het noodzakelijk dat hij: „hun gaan" en „hij hep" zegt in plaats van „zij gaan" en „hij heeft"?

Wij geloven dat zó praten een misvatting is. Het gaat er niet om populair-foutieve taal te bezigen, maar wel om populair te redeneren en om populair en bevattelijk de dingen uiteen te zetten. De taal is het kostelijkste, kostbaarste bezit van een volk. De kern zijner onafhankelijkheid. De taal mag niet moedwillig geschonden worden.

Het voorgaande stukje is uit „Knickerbocker". Het verdient aller aandacht, vooral op de Gouvernementssecretarie van Curaçao.

ALLERLAATSTE NIEUWS

— **Londen:** Britse bronnen onthulden, dat 6000 oliebronnen in het Westen van Birma zijn vernield door Britse ingenieurs.

— **Washington:** De Noordamerikaanse Departementen van Oorlog en Marine deelden mede ogenblikkelijk geen bevestiging te hebben van de Japanse bekendmaking over het bombardement van Tokio. Er is geen aanwijzing wanneer een communique zal worden uitgegeven. Men wees erop, dat, indien het een bombardement op lange afstand betrof, het vele uren zou duren alvorens de vliegtuigen zouden terugkeren op het startpunt en dat tot dan geen berichten beschikbaar zouden zijn.

— **Moskou:** Radio Tass zeide, dat Sovjet-troepen aan het Noordelijke front een weerstandscentrum hebben veroverd, welks val een grote nederlaag voor de Finnen vertegenwoordigt. In twee dagen tijds verloren de Finnen meer dan 1000 officieren en manschappen en een belangrijke defensielinie. Na hun posities geconsolideerd te hebben zetten de Sovjet-troepen thans de achtervolging van den vijand voort.

— **Canberra:** Bommenwerpers van de Koninklijke Australische luchtmacht vielen in de afgelopen nacht Koepang op Nederlands Timor aan. Brisant- en brandbommen werden geworpen op het vliegveld.

— **Londen:** Meer dan duizend vliegtuigen lieten gisteren tonnen van explosieven neerregenen op nazie-objecten van de kust van Frankrijk tot het hart van Duitsland. Slechts 1 bommenwerper en 1 gevechtsvliegtuig gingen bij deze aanvallen verloren. Hedenmorgen worden de aanvallen op grote schaal voortgezet.

— **Londen:** De berichten over de eerste luchtaanvallen op Japan bezetten de voorpagina's van de Britse bladen, die in de namiddag verschenen. De „Evening Standard" van Lord Beaverbrook had twee zinnen als kop: „En nu Tokio — aanval door Geallieerde vliegtuigen".

Te Huur of te Koop
Modern Landhuis
Saliña abao No. 284 bij Dominguito.
Te bevragen:
Manfred Brandao
p/a Edwards Henriquez & Co.
De Ruiterplein.
1310 2—1

DE HEER EN MEVROUW
HULSBERGEN - KEMPER
danken allen voor de buitengewone belangstelling bij hun huwelijk op 17 April ondervonden.
1312

DE TOEKOMST ZOALS DE GEALLIEERDEN DIE ZIEN.

Bij het bespreken van de dingen die komen zullen, stemmen de Britse en Amerikaanse plannenmakers met de nazies in, dat de dag van kleine nationale eenheden, die elk pogen de politieke en economische onafhankelijkheid te bewaren door fel nationalistische methoden, voorbij is.

Indien de verscheidene nationale groepen — vooral die ten Oosten van Duitsland, die onontwarbaar vermengd zijn geworden als gevolg van opeenvolgende verhuizingen — enige mate van onafhankelijkheid wensen te bewaren, dan moeten zij met andere worden samengebracht in grotere eenheden.

Het principieel verschil van de Anglo-Amerikaanse plannenmakers met de nazies ligt in de methoden, waardoor nationale groepen zouden kunnen worden vervat in toekomstige grotere eenheden. Zij geloven, dat de landen behoren te worden hergroepeerd, niet op de basis van de overheersing door een „Herrenvolk" als voorgesteld door de nazies, doch op de basis van gelijkheid en een vrijwillige samenwerking. Anglo-Amerikaanse plannen voor een nieuwe politieke orde reiken van het reorganiseren en hervormen van de Volkenbond tot de aanvaarding door sommige groepen in de Verenigde Staten van het idee van continentale eenheden, met de bedoeling, dat de Verenigde Staten Europa en Afrika zullen overlaten aan Duitsland en Azië aan Japan en zichzelf toeleggen op het „integreren" van het Westelijk Halfrond.

Voorstellen voor het hervormen en reorganiseren van de Volkenbond zijn gebaseerd op de aanvaarding, dat, na de oorlog, het nodig zal zijn een internationale organisatie te vestigen, wat de naam daarvan ook moge zijn, welke dan zal moeten dienen als een algeheel geraamte voor de gewestelijke en continentale eenheden, die thans besproken worden; en dat de Volkenbond met al zijn erkende fouten, door zijn grote practische ondervinding veel zal bijdragen aan een toekomstige internationale organisatie.

Er zijn twee algemene manieren voor de taak om de Volkenbond te reorganiseren en te hervormen. Een daarvan is om de Bond te versterken op de punten waar hij de voornaamste zwakheden heeft getoond.

De voorstanders van deze mening willen de Bond een absolute rechtsbevoegdheid geven in het regelen van geschillen en te zijner beschikking een internationale politiemacht plaatsen, bij voorkeur een luchtmacht. Zij zouden een effectieve inrichting van de Bond willen voorstellen voor een economische samenwerking.

Al deze hervormingen zouden met zich mede brengen, dat veel grotere offers van nationale souvereiniteit behoorden te worden gebracht dan de leden van de Volkenbond wilden brengen vóór 1939, alsmede een veel grotere omvang van een internationale denkwijze en een grotere macht over bewapening en economische bronnen dan tevoren werd ontwikkeld.

Met het oog op deze practische moeilijkheden, zouden meer voorzichtige voorstanders voor een hervorming van de Bond integendeel de politieke en militaire functies van de Volkenbond willen verminderen en zijn werk willen versterken in economische en sociale problemen, waarin hij reeds een doeltreffendheid en voorstellingsvermogen had getoond wanneer hij niet werd gehinderd door politieke geschillen tussen de leden.

Daarom werd voorgesteld, dat een Economische Bond, los staande van een Politieke Bond, zou worden opgericht welke alle landen zou kunnen omvatten zonder de beperkingen, die waren opgelegd door het overwegend politieke karakter van de oude Volkenbond.

In 1939 beval een speciaal comité van de Bond de oprichting aan van een nieuw Centraal Comité voor Economische en Sociale Zaken, hetwelk een onafhankelijke status zou hebben en een afzonderlijk lidmaatschap, ongeveer op gelijke wijze als het Internationale Arbeidsbureau waarvan de Verenigde Staten lid zijn.

Federale Unie van Democratieën.

Het enige alternatief, dat tot nu toe werd voorgesteld voor geestelijke regelingen, te ener zijde, en een wereldomvattende organisatie, te anderer zijde, is de groep van plannen in Groot Britannië en de Verenigde Staten, bekend onder de naam van Federale Unie.

In zijn oorspronkelijk plan van „Union Now" stelde Clarence Streit een unie voor van Europese democratieën met Groot Britannië, de Britse Dominions en de Verenigde Staten. Na de verovering van Westelijk en Noordelijk Europa door Duitsland in de lente van 1940, herzag Streit zijn plan, dat thans een ogenblikkelijke unie vereist van de Verenigde Staten met Groot Britannië, Canada, Ierland, de Unie van Zuid-Afrika, Australië en Nieuw Zeeland, Frankrijk, België, Nederland en Denemarken.

In de Amerikaanse voorstellen voor „Union Now with Britain" werd de voorlopige grondwet van de Unie gebaseerd op die van de Verenigde Staten.

Rechten, die niet werden opgedragen aan de Unie zouden voor de staten gereserveerd worden.

De Unie zou een democratische vorm van regering garanderen aan haar leden en slechts staten, die democratische instellingen zouden hebben ontwikkeld, zouden worden toegelaten tot de Unie.

De Wetgevende Macht zou berusten bij een enkel wetgevend lichaam, gekozen op basis van de bevolking (Volksvertegenwoordiging).

De Uitvoerende macht zou berusten bij een Raad van 5 leden, 2 daarvan verkiesbaar door de wetgevende vergadering en 3 door het volk. Deze Raad zou gelijke functies hebben als de President van de Verenigde Staten.

De rechterlijke macht zou berusten bij een Hoog Gerechtshof, met bevoegdheden die overeenkomen met die van het Hoge Gerechtshof van de Verenigde Staten.

Amerikaanse voorstanders van de Federale Unie beweren, dat de Federale Unie, gebaseerd op een volksvertegenwoordiging, een grote vooruitgang zou zijn, zowel verkiesbaar boven een alliantie met de Britse democratieën als boven een Bond van souvereine staten zoals de Volkenbond.

Vele Britten stemmen principieel in met dit plan, doch zij zijn geneigd te voelen, dat de Verenigde Staten nog niet gereed zijn voor zulk een nauwe unie met Groot Britannië en de Britse Dominions als door Streit bepleit; dat Groot Britannië vele banden heeft met een machtige Europese federatie, welke het niet in de waagschaal wenst te stellen door een nauwe unie met landen buiten Europa; en dat de Britten zich beter aanpassen bij het soort organisatie, dat door het Britse Gemenebest van Landen wordt ontwikkeld dan bij een federatie, gebaseerd op de ondervinding van Amerika.

[uit „The Struggle for World Order", door Vera Micheles Dean].

FRATER FRANCISCUS.

Zoals reeds jongstleden Dinsdag gemeld, viert Frater Maria Franciscus de Paula heden zijn zilveren kloosterfeest. In verband hiermede is er een receptie in het St. Thomascollege, hedenmiddag van 16 — 18 uur.

BESPREKING VOOR ST. JORISDAG.

De R.K. Verkennersleiders worden er aan herinnerd, dat Zondag 19 April as. des morgens om 10 uur een vergadering zal plaats hebben voor alle leiders en leiders op het Bargesbad op het Rif, inzake besprekingen voor de Sint Joris-dag.

MEDEDELING.

De Redactie deelt hierbij mede, dat alles wat in „Dagblad Amigoe di Curaçao" tegen den censor of de censuur gepubliceerd wordt, bedoeld is nimmer en in geen enkel opzicht den persoon te raken, die alhier de censuur op de pers uitoefent en die in zijn functie natuurlijk niet geheel los kan optreden van de hem opgedragen richtlijnen.

Evenmin is een ander bedoeld tegen den Chef van de Gouvernementspersdienst, welke toevallig dezelfde is als de censor. Integendeel, de Redactie meent, dat men voor de functie van Chef van de Gouvernementspersdienst werkelijk geen beteren man had kunnen benoemen dan den man, die tegenwoordig deze post bekleedt.

DS. J. MIETES.

Ds. J. Mietes, de nieuwe leger- en vlootpredikant, is te Willemstad gearriveerd. Hij zal ook een gedeelte van Ds. Eldermans Kerkelijke gemeente voor zijn rekening nemen.

VERENIGINGSNIEUWS.

— St. Vincentiuskring: Na de Hoogmis in de St. Anna-kerk zal de St. Vincentiuskring om ongeveer 10 uur vergaderen in het gebouw van de R.K. Volksbond.

— K.S.C.: Korfbal: Cito — Devo 0—0.

Voetbal: 10.— uur Boca Junior — Vitesse; 11.— uur: D.S.C. — S.D.L.; 15.— uur: Ajax — Tropials; 16.— uur: Jong Bonaire — Utrique Fidelis; 17.— uur C.S.R. — Olympia.

VERUISTERING.

Hedenavond begint de verduistering om 18.17 uur. Zij eindigt morgenochtend om 6.02 uur.

Zondagavond begint de verduistering eveneens om 18.17 uur en eindigt zij Maandagochtend ook om 6.02 uur.

APOTHEKEN.

Deze week hebben de volgende apotheken de Zondag- en nachtdienst:

Otrabanda: Del Pueblo.
Punda: Juliana.

GENEESKUNDIGE DIENST.

De dienst in het stadsdistrict wordt waargenomen van 18 April 18 uur af tot 19 April 20 uur door den Gouvernements-Geneeskundige: E. van der Kuyp, Kortijn 3, Telefoon No. 2331.

SPORT-RUBRIEK

Officiële Mededelingen van „De Curaçaose Voetbalbond".

WEDSTRIJD PROGRAMMA

MUNDO NOBO

Zondag 19 April 1942: Independiente 2 — Hercules 2 (H. Rog)
Zondag 19 April 1942: Volharding 1 — Transvaal 1 (H. Ankoné)

SCHERPENHEUVEL.

Zondag 19 April 1942: S.U.B.T. 2 — Scherpenheuvel 2 (A. van Loon)

De A-Klasse wedstrijden beginnen om 16.15 uur precies, de met * aangegeven wedstrijden beginnen om 14.45 uur precies.
De Junioren wedstrijden beginnen om 10 uur.
DUUR van de A-Klasse, Res.A-Klasse, B-Klasse en C-Klasse wedstrijden 2 maal 45 minuten.
DUUR van de juniores wedstrijden 2 maal 30 minuten.

HET BESTUUR

Café Restaurant
„Oranje Hotel"
PRINSENSTRAAT 86.
HET BETERE RESTAURANT VAN CURACAO,
SPECIAAL VOOR ABONNEMENTEN.
AANBEVELEND
VAN RIESEN.
1308

Curaçao.

CENSUUR

DE RECHTERS VINDEN CURAÇAO GOED VERDUISTERD

„Ik zag geen kaarsen".

Daar stond Hij.

De Vader der Kranten, moede van een lugubere dagtaak vol censuur, zette het tuitje van een opblaas-reddingsgordel aan zijn Lippen. Zijn royale postuur, die zich aftekende tegen het zwerk, werd door een behulpzame hand (dus niet van een krantenman) in een reddingsgordel geholpen.

Toen blies de Vader der Kranten. En al naarmate Vader zijn longen spande en zijn warme adem zachtkens in het ingewand des gordels vergaarde, spande deze zich beschermend rond het welgevormde Lijf des censors. De groeven lagen hem diep in het gelaat, en toch dribbelde hij gezelligjes rond. Het leek wel of Vader trots was op zijn gordel, want met ieder had hij wat te bepraten. Niemand sloeg hij over. Voor ieder had hij een woord.

Zo was de inzet van een tocht met een incognito schip, dat gisteravond de gehele rechterlijke macht, de pers (behalve Hou en Trouw), en een koor van luchtbeschermers rond heeft gevaren om na te gaan in hoeverre de verduistering een succes was.

Z.E. de Gouverneur, gegordeld en wel, was mede aanwezig, evenals Zijn adjudant, die tevens het Hoofd van de Luchtbescherming is. Z.E. de Gouverneur heeft de tocht op de brug medegemaakt, waar ook de Algemeen Militair Commandant was.

Het betrekkelijk grote gezelschap verspreidde zich terstond over het schip. „Boven" bleek zeer in trek te zijn. De nederigen van harte hadden het— als steeds — beter, want alleen beneden op het achterdek stonden gezellige stoelen en banken. De nederigen van hart, waren gering in aantal. De Vader der Kranten was onder hen. Enkele officieren hadden de vriendelijkheid zich bij de groepen te voegen en uit te leggen en honneurs waar te nemen.

Of wij Curaçao gezien hebben?

Ja, men zag het eiland, en kon zelfs verschillende malen duidelijk de ingang van de haven onderscheiden. De verduistering was evenwel schitterend. Alleen bij Michielsbaai brandde licht. Verder konden wij twee lichten bij den voortduur onderscheiden. In totaal hebben wij zeker wel tien keer een licht zien opdraaien, dit waren auto's, wier licht evenwel geen hulp kan zijn bij het richten van kanonnen, omdat het te snel weer verdwijnt.

Men kon uit zee wel zien, wanneer men voor de stad was, vooral daar de Drie Gebroeders en de Tafelberg zo duidelijk te onderscheiden zijn. De verduistering zelf was echter goed en de betrokken autoriteiten waren dan ook zeer tevreden.

Eerst voer het schip de haven uit, zette rechtuit zee in. Vervolgens draaiden wij bij, voeren op 2 km. langs de kust, daarna weer terug, dichterbij de kust. De Vader der Kranten, in stille ogenblikken steeds mijmerend over zijn utopia, het Disappointment-eiland op 4505 mijlen van Panama (er verschijnt daar geen krant, censuur is er onbekend), was een weinig de kluts kwijt. Toen wij de haven weer naderden, merkte hij op, dat Venezuela in zicht was.

Tot den hoofdredacteur van „Dagblad Amigoe di Curaçao", die vroeg hoe diep de zee op een bepaald punt nu wel was, zeide Hij: wat kun jij toch altijd stomme vragen doen.

Toch meende Vader het goed. Bij het afscheidnemen klonk zijn vaderlijke nachtwens tot denzelfden man: droom maar, dat je beter ware.

Ook de rechters bleken na afloop tevreden. Men bleek overtuigd van het succes der verduistering, was echter zeer moede, behalve Rechter Aberson, die met de nederigen van hart op het achterdek in een luie stoel was blijven zitten.

Gevraagd naar zijn mening verklaarde Rechter Piet van der Biezen: ik zag geen kaarsen.

DE ZUSTERS GENOTEN.

Gisteravond genoten de Zusters van het Sint Martinusgesticht van de films, die Frater Henricus en Cineast Jacobus A. Jonckhout van het jubileum der Zusters vervaardigd hadden. Onder de gasten, die medegenoten, bevonden zich Zijne Hoogwaardige Excellentie de Apostolisch Vicarius met Zijn huisgenoten, de Dames Wouters en verschillende Paters. Allen waren opgetogen over de wijze, waarop alles verfilmd was en de beide cineasten ontvingen welverdiend lof.

Dit beeld van de vervlogen feesten was een nieuw feest voor de Eerwaarde Zusters.

Wij ontvingen:

Saints at Prayer, door **Raymond E. F. Larsson,** uitgegeven door Coward-McCann te New York, $. 2,50, 284 bladzijden.

Gebedenboeken zijn er veel. In de regel zijn het boeken of boekjes van mensen, die zo met de vorm van hun eigen gebeden zijn ingenomen, dat zij ook anderen met hun gebeden willen stichten. Vaak lukt dat, meestal lukt het in elk geval niet voor het grote publiek. De beste gebeden zijn altijd nog de officiële gebeden van onze kerk, welke doorgaans de toets van eeuwen hebben doorstaan. Dat het zeker moeilijk is zich zulke gebeden te maken, is waar. Ook een oud-griekse ruïne proeft men niet terstond, doorziet men niet dadelijk. Wie de moeite neemt nog eens te kijken, er eens om heen te lopen, erbij te gaan zitten, weer eens te kijken, en dan nog eens te zien, leert langzamerhand de schoonheid ervan proeven. En zo iemand proeft dan meer schoonheid dan wanneer hij een driemaal zo grote beton-constructie ziet uit onze eeuw. Met gebeden is het ongeveer evenzo. Wie de schoonheid van de gebeden der kerk heeft leren proeven, bidt die en bidt die weer. Hij nipt eraan, als ware het een kelk met kostbare wijn. Hij ziet dat de gebeden in de regel kort zijn en dat de tegenwoordige tijd gebeden, in lengte driemaal zo groot zijn en overvloeien van zoete taal. Toch blijft hij bij het oude. Want wie heeft leren proeven, verandert niet snel.

Toch zijn er gebeden van particulieren, die zo al niet op gelijke hoogte, dan ook zeer hoog staan. Dat zijn de gebeden welke de heiligen ons hebben nagelaten. Is het immer goed zich aan anderen, die wijzer en beter zijn, te spiegelen, wie zou zich niet gaarne spiegelen aan het gebed der heiligen? Op chronologische wijze heeft Raymond E.F. Larsson thans een verzameling gebeden gebundeld van de grootste heiligen, van St. Polycarpus tot aan St. Thérèse de Lisieux.

Hieruit is een boek ontstaan van zo grote waarde, dat men zich moeilijk beter gebedenboek zou kunnen indenken. Ter oriëntatie is van elken heilige in het kort een biographisch nootje gegeven, dan volgen één of meer gebeden, zoals nagelaten door den heilige, en vervolgens — zo dit besta — wat de betrokken persoon over het gebed en bidden geschreven heeft.

Om een indruk te geven van wie vertegenwoordigd zijn, geven wij de lijst: Polycarpus, Clemens van Alexandrië, Dionysius, Venantius, Hilarius, Athanasius, Basilius, Ephraim, Augustinus, Johannes Chrysostomus, Gregorius van Nazianze, Ambrosius, Hieronymus, Cyrillus van Alexandrië, Patrick, Bridgid, Leo de Grote, Benedictus, Leonard, Gregorius de Grote, Sophronius van Jerusalem, Germanus van Constantinopel, Andreas van Creta, Johannes van Damascus, Prudentius, Methodius, Paschasius, Symeon, Anselmus, Bernardus, Franciscus van Assisi, Clara, Antonius, Thomas van Aquino, Bonaventura, Edmundus, Mechtilde, Geertruda, Catharina van Siena, Vincentius Ferrerius, Bernardino van Siena, Thomas Morus, Theresia van Avila, Petrus van Alcantara, Johannes van het Kruis, Ignatius van Loyola, Catharina van Ricci, Maria Magdalena van Pazzi, Aloysius Gonzaga, Franciscus van Sales, Margareta Maria Alacoque, Alphonsus de Liguori, Jean Marie Vianney, Thérèse de Lisieux.

Een boek, dat gebeden bevat van zulke schrijvers, moet waarde hebben. Het bevat de gebeden, waarmee zij die ons voorgingen de eeuwige zaligheid erlangden. Het enige nadeel is, dat men Engels moet kennen, en dat de samensteller de aardigheid gehad heeft, om volkomen subjectief allerlei dingen te cursiveren. Dit laatste zelfs in die mate, dat er practisch geen regel in het boek is, of er staan één of meer woorden cursief. Men begrijpt, dat dit een erg onrustige indruk maakt. Verder is het boek slechts aan te bevelen. Wij vernemen, dat de St. Augustinus-boekhandel een aantal verwacht. Daar kan men zich dus vervoegen.

FILM.

Curaçao heeft wellicht nooit een tijd gekend, waarin de wekelijkse nieuwsrevues zo in het middelpunt der belangstelling gestaan hebben, als juist in deze crisis-tijden, en men de geschreven ontwikkelingen van de strijd zelf voor zijn ogen wil zien voorbij glijden.

Het journaal maakt slechts een betrekkelijk zeer klein onderdeel van het programma uit, waarmee echter hoge kosten gepaard gaan. De moeite en de actualiteitszin, welke de verschillende bioscoop-directies de laatste tijden aan de dag gelegd hebben, is dan ook zeer te waarderen en een woord van lof aan het adres van onze theater-directies is wel zeker op zijn plaats.

Een van de interessantste nieuwsfilms is thans dezer dagen weer hier gearriveerd, nl. de nieuwe **„March of Time".** Met een zelfde spanning als het lezend publiek de komst verwelt van „Dagblad Amigoe di Curaçao", kijkt het bioscoop-publiek uit naar deze waardevolle nieuwsrevue.

De nieuwe March of Time zal in de komende dagen zowel in Roxy als in Cinelandia gedraaid worden, en is ditmaal gewijd aan het werk van de Noren voor de bevrijding van hun vaderland. Weinig is er van de stoere zeelui, en andere Noorse strijders be[…] en March of Time geeft er als ge[…] lijk een zeer uitgebreide en prach[…] beschouwing van. Zij verhaalt va[…] inspanningen, die de Noren zich troosten voor de Geallieerde Zaak jonge mensen die ontvluchten naar […] geland uit het door de nazies be[…] gebied om daar de strijd voor hun Nederland door te vechten, Vrije N[…] vliegers in oefening, geallieerde ver[…] singsaanvallen op de Noorse kust.

March of Time, is een nieuws[…] die om haar biezonder karakter, nie[…] nalaten velen naar Cinelandia en […] te doen trekken.

EMMASTAD.

SOCIETEIT „ASIENTO".

Dagschotels: Heden: Bami. M[…] Kip, geb. aard., appelmoes. Maan[…] Zuurkool met worst en spek.

Agenda:

Za. 18 April 16.30 — 17.00 [u]ting van volgnummers voor plaats[be]spreking. 17.00 — 18.00 uur Plaats[be]spreking voor de tweede voorstelling van „De Wrekende God".
Zo. 19 April 16.00 Tweede voor[stel]ling van „De Wrekende God".
Di. 21 April 19.30 Oefenavond […] jartver. „Asiento".
Wo. 22 April 19.30 Oefenavond […] jartver. „Asiento".
Do. 23 April 19.30 Oefenavond […] jartver. „Asiento".
Vr. 24 April 19.30 Oefenavond […] jartver. „Asiento".

WACHTDIENSTEN: Za. en Z[…]

Telegram Afdeling:
18.4: Hr. Nukoop, tel. 832, Ne[…] pont 75A.
19.4: Hr. Bonzet, tel. 353, L[…] Colignylaan 14.
Shipping & Supplies: Hr. Pol[…] tel. 455, Hotel kamer 57.
Scheepvaart Afdeling: Hr. Zee[…] 690, Emmalaan 1.

Toneelvereniging „Emmastad": He[…]denmiddag van 16.30 — 17.00 uur […]ting van volgnummers voor plaats[be]spreking en van 17.00 — 18.00 u[ur] plaatsbespreking voor de tweede [op]voering van „De Wrekende God". [Er] wordt de aandacht op gevestigd, [dat] de aanvang der voorstelling op Zo[n]dag 19 April is bepaald op 16.30 u[ur] in plaats van 16.00 uur.

Te koop aangeboden.
EEN STUK TERREIN (50 X 25 M²) geheel afgesloten, waarop put en molen, groote tuinb[ou]k en gedeeltelijk bepl[a]nt met vruchtboomen, gelegen te BOTTELIER (in de omgeving v[a]n Vill[a] Alba).
Nadere inlichtingen aan het bureau van dit blad.
2—2 1308

Openbare Verkooping.
Op of omstr. 4 Mei a.s. stellen wij ons voor in het theater „Brion" een openbare verkooping van meubilair, huishoudelijke benoodigdheden, koopmansgoederen, enz. enz. te doen houden.
Nadere bijzonderheden zullen later bekend gemaakt worden.
Dengenen, die op deze vendutie goederen ten verkoop wens. hen aan te bieden worden verzocht zich te wenden tot J. SIPKES Chobolobo; postbus 92 of Telefoon 2315.
1313]

CENSOR BEVEILIGT ZIJN BAANTJE.

„Het bevallen van den censor".

Een courant met zulk een medewerker [illegible] hebben, dachten wij gisteren, toen de drukproef van het hoofdartikel — onthoofd — van den censor terugkwam.

Als reden, waarom de kop niet gepubliceerd mocht worden, gaf de censor op: hij bevalt me niet. Nu moeten wij dus voortaan al rekening gaan houden met het bevallen van den censor. Nu geen censuur meer op militaire zaken, nu geen bescherming van bepaalde personen meer, maar nu het ongemotiveerd bevallen van den censor.

Maar er was meer, en erger.

Zoals de lezers gezien hebben, had de censor tussen vierkante haken de woorden ingevoegd: „Deze lasterlijke verdachtmaking aan het adres van den censor is van zulk een allooi, dat zij **niet wordt geschrapt** — Censor."

De mededeling was erbij, dat òf deze zin erbij moest worden opgenomen, of dat de betrokken alinea moest worden weggelaten. Wij kozen het eerste, doch mochten er bij de gratie des censors nog bij zetten: „Als verdachtmakingen worden geschrapt, dan had allereerst de verdachtmaking in de Beurs geschrapt moeten worden. — Red. Amigoe.

Het is goed op het gebeurde nog even terug te komen, daar de censor hier misbruik heeft gemaakt van het feit, dat hij de drukproeven ter inzage krijgt vóórdat de courant wordt afgedrukt, om zijn eigen baantje veilig te stellen. Andere partijen, die in het stuk ter sprake kwamen, zoals de Beurs en Meester Papier krijgen geen inzage van de drukproeven, worden dus voor het fait accompli gesteld, dat de publicatie de wereld is ingezonden, wanneer zij het nummer van de courant ontvangen.

Ten hoogste kan de Beurs achteraf gaan publiceren, dat de tip niet door Meester Papier gegeven werd.

De censor krijgt de drukproeven en dwingt ons — gebruik makend van de overheidsmacht — bij een hem rakende passage een bijschrift te plaatsen, en wel in denigrerende bewoordingen, die — omdat het nu eenmaal de censor is, die het schreef — zijn instituut nog bespottelijker hebben gemaakt.

Zouden wij bijvoorbeeld vragen hoe groot de ten laste van 's lands kas komende teerkosten zijn van een ambtenaar, die nu weer naar Londen is, en waarover — en begrijpelijk — veel te doen is, dan stààt zulks in de courant vóór de betrokken persoon het ziet.

Als er iets geschreven wordt, dat den censor raakt, dan verdedigt hij zijn baantje op een wijze als gisteren gedemonstreerd.

Wij willen hier aan toevoegen, dat wij nimmer de geschrapte stukken van andere couranten hebben gezien door middel van den censor. Wij nemen dus aan, dat onze stukken ook niet aan anderen worden getoond.

Waar wij slechts op wijzen is, dat de censor verdachtmakingen aan zijn eigen adres bij voorbaat stopt, en verdachtmakingen aan ons adres doorlaat. Deze partijdigheid is reeds meermalen gebleken, toen zekere mijnheer van de olie, die tot zijn levenspreuk gekozen schijnt te hebben: **le pétrole c'est moi,** tot tweemaal toe alle publiciteit omtrent zijn wandaden zag afgesneden, en de hoogste kerkelijke autoriteit alhier zich straffeloos moest laten beledigen op een manier, die zowel verregaande onkunde als minachting voor goede vormen verried.

Terecht schreef het A.I.D. — wij hadden dit stuk ook wel kunnen produceren, doch het zou dan zeker geschrapt zijn, zoals in feite ook reeds gebeurd is —, dat onze censuur **kwaadaardig, partijdig** en **onridderlijk** is, in elk geval een ramp voor de belangen des lands.

